

Rätt som titan,
liuf och blider,
zirlig på thet
runda skrider,
hugnar floræ...

Burtz, Johannes Nicolai,

1700-1829 81 Cbza Fo1.

National Library
of Sweden

Kätt som Titan, liuf och blider /
 Sirlig på the runda strider /
 Hugnar Flora Foster små:
 Kommer målnen honom dölier /
 Medh the swarta skyar hölier /
 Gör af Dagen Natten blå.

Sannades

Å

Fordom Wähl Ehre Wyrdige och Högtwällärde Herrn!

Herr NICOLAUS

WURZ

Wählmeriterad Ryrckioherde

⁂
 Snskma och Hardola Församlingar :

⁂
 Af förnämbt och hederligt samqvem den 24 Junii 1712. beledsagades till sin hwi-
 lostadh i Snskma moder Ryrckia / sedan han i thetta förgångeliga i en säll och
 salig stundh den 3. hujus i dhet ewiga förbyt / och nu wärs Herres Jesu Christi / frögdes
 fulla tillkommelse dagh / medh alla ythkorade förwäntar.

⁂
 A B D /

⁂
 Ryrckt hoos HENR. C. MERCKELL, Kongl. Boktr.

Edh jämmer sorg och gråt / män jagh
min Fiader drifwa /
I salte tårars flodh; min kinder twet-
ta titt /
Sen som Fru Fama kom / sigh sade haf-
wa sitt /
Hwad Atrops har bestält: ther om jagh
nödgas skrifwa.

Hur han förrastat har / wår lust / wår frögd / wår fågnadt /
I een swart forge måln / of lemnat med wår Mor /
Dch liufwa Phœbi glans / förhult med swarta flor /

Ja i dhen tysta ort / fördt dhen som of har fågnadt.

Rätt som wår Titan på / dhet stierne prydde Taaket /

Bthgutit af sin mun / mång söter Nectar tåhr /

På dhe Pupiller små / som i sin blomma står /

Dch Floræ barn som eij: een bitter Æol smakat.

Erart skrider fram ett måln / som wrede Clotho dreswet /

Fördunklar medh een hast / all des gullglensand prähl /

Dch på des liufwa skeen / försvar ett stoort wäldh /

Så är Fru Atrops macht; (th wår) nu kunnogt bleswet.

Rätt såsom lyckan war of gunstig och ehrtedde /

Een ögna fågna af wår sate rare Far /

Då kommer döden grym / och honom hådan tåhr /

Som of i all wår brist / een mercklig hielp betedde.

O wrede Clotho, hwij har du eij welat spara ?

Wår liufwa fågne-Sohl / ännu i månge åhr /

Men nu een forge-höst / giordt of wår frögde wåhr /

Som wij beflagligt nu / medh tårar män försara.

Eij under / Mor-får wår uthgiuter heta tårar /

Som oförmodelig mist halfwa hiertadt bort /

Dch seer sin sata wån / lagd i then mörcka ort /

Nu ensamheten måst des flembda hierta sårar.

Jagh skall Dit namn O Fahr / medh tårar doch insåra /

I tidsens Leder fast / widh Dig eij niuta mehr /

Til timelig hielp och tröst: doch skall mitt minne Ehr /

Allt in til Nestors qwall / för täncke-skrift stedz båhra.

Så lef nu sälla Siåhl / och hwila i Din kammar:

Haf tack för godheet Din / som Du migh har bewijst /

Haf tack för affked Dit / och lärdom Du gaf sidst /

Tils stora himblen of / i sine hyddor samblar.

Således sin Faders oförmodeliga fränfålle
medh bittra tårar beflagar

JAHAN Nilson BURZ.

Nymnig Tåre-flod / min ögon nästan bräncker /
 Då jag med ångslighet / och hiertans sorg betäncker
 Dhen stränga Gdes lagh; som anser ingen bödn /
 Och dödsens grymhet / som förskonar intet födn.
 Jag kan bland andra eh / hans strånghet nog beklaga /
 I dhet han Farkår wår / så snart mänd från oss taga /
 Som här på jorden wår / wår enda frögd och lust /
 I stället lemnat oss / sorg / ångslan / nödh och pust.
 Ty äre ögon min / nu worne Tåre-källor /
 Dhr hwilka wåtn nog / eh vthan orsak swäller /
 At jag i wägdoms wåhr; mist dhen mig wår så hull /
 Dhen hastwer Lachosis, bracht i dhen swarta mull.
 Ach kunde Farkår wår / medh tårar igen bringas /
 Jagh wille helt ospart / och steds beredder finnas /
 At om så kunde stie / dhen store Ocean,
 Dthgiuta på hans Grot / medh Cypres Majoran,
 Hwem skall mig trösta mehr / hwem skall mig hielp nu sända /
 Hwem nåhra / föda? Ach! hwart vth skall jag mig wända /
 Hoos menniskior mitt hopp / är nästan alt sin roos /
 All-segnad lagd i stoffe / lyka som Phœbi roos.

Dhen Döda swarar:

Hwad är för klage-låth / hwad är för skram jag hörer /
 Hwad är för jämmer / roop / som hiertat mitt så rörer /
 At dhet wål smälter bort / hwad är at gödra mehr /
 Hwad som dhen Högstē will / dhet wiserligen sehr.

Swår.

Ach Farkår / Farkår from / Ehr bortgång mig så tvingar /
 At jag knafft hugnad mehr / på hela jorden finner.
 Doch weet jag Gudh är god / och lærer mig betee
 Dhen nåden som han för / låt Faderlösa see.
 Haf tack O Farkår wår / för all dhen haffda möda /
 Som du användt / at oss vpfostra / klåda / föda /
 Så hwila nu din Kropp / din Siäl är redan säll /
 In till dhen store Doom / här medh ach fahr nu wål!

Syminna Dödsens Dde / wårdare medh hiertans småtta betyggar

MARTINUS BURTZ. N.F.

Wachtige Sudar I / som dhen zirade Polen regera /
 Hwarföre har I tillstädt / at Clotho så grymt får grassera,
 At han Helicons borg / skall så bestorma i Norden /
 Redgöra Palladis Mån; borttaga Herdar från Hiorden /
 Tykes Ehr eh wåra nog / det Mars så gräselig ströswat /
 I samfalte Tolf år / wår Norske Lathona bedröswat /
 Hwad för träfflige Mån / och raske frimodige Swänner /
 Han medh sitt blodige swård / nedlagt mång tusend i sänder /
 Och nu på Helicon än / ty: må berg / stäckar och stenar
 Remna / blekna och fly; ja: träån må fälla sin grenar /
 Af medynckan / at dhe / som hafwa så flöttigt arbetat /
 Spjåsat dhen torstige Hiord / styrckt / tröstat / med kfwer predikat /
Ecola

Skola så snart borttrckas / som of Exempel här wissas /
 Vthi war Höglärde BURZ; then för lähra bepriffas /
 Hwars namn Memolyne: skall i tydsens Ceder inskräa /
 Kring thet Kres, runda Klot / skall snälla Fru Fama thet bära:
 Echo vthaf dhes lof i Moguls skogen skall höras /
 Och af afwunden sielf / op till Planeterna föras.
 In han medh största beröm / har yngdomen wäl informerät,
 Först vthi Helsingfors; hwar från / han seen blef vocerat,
 Fattige Piltar han sielf / vthi Scholan födde och närde /
 Mången af fattig stam / af idell nåde han lärde /
 Medh sin Höglärde Konst / at dels på åhrones Troner /
 Nutit af Palladis han / dhe aldrig förwifnande Cronor.
 Han har syndarom wist / dhen rätta himmelska wägen /
 Straffat / trugat / förmant / i arbete wist sig trågen.
 Har icke han warit dhen / som Euctiors saker beframt /
 Fattige / Faderlöds barn / har spjat / hysat och begnat /
 Ingen tröflös han let; vthan hielp ifrån sig passera,
 Han sina Förmån lärde i wördning hålla wärdera:
 Wäntligen wiste han sig / emot sina jemliker säta;
 Emoth dhe fattige mild / som swära hans bortgång begrata.
 Aldrig har Pythias sig för Damon wist så benågen /
 Kärliq hulder / och mild / at vthstå swärheter trågen.
 At war högst salige BURZ / ett mehr sin käreste segnadt /
 Som åhr dygdens bild / dhen han stedz hugnadt och hågnadt /
 Så fostrat sin barn i dygd / Gudz fruchtan och seders
 At dhe ofehlbart och medh tidhen komma till heder.
 Alt hans lofwärde pris / vthföra ett hinner min siäder /
 Och ingen rättfinnig siähl / vthöfwer hans bortgång sig gläder /
 O du Helicons flodh / som läskat Pöeternas pennor /
 Fördölg dit ansichtes glans / i Jordenes förborgade rennor /
 Som du fordom har giordt / då Orpheus, lifwet bortmiste /
 Då du i same Moment, hans dödeliga afgang och wiste.
 Hwila dig nu i roo / du som migh har warit så goder
 Alt in til HErrans doom / i Jorden allas war moder /
 Ståhlen är redan hoos Gudh / i dhen otahlige frögden /
 Ståndande för Gudz Trohn / lossunger Lambet i högden.

Åa Brifte Steen.

Dhen Högwällärde BURZ / på dhetta rum mån hwila /
 Hwars öde wille ej: med honom längre tula /
 Sedan han HErrans ord / predikat många åhr /
 Hwarsför: han på sin mull: af allom loford får.

Dhen Sorgbunne förnåma familien till skyldig
 tiensst lemmat af

JOH. MORELIO. Helt. Nyl. E. F.

